

Leo Trotskij

Intervju med Havas: "För den spanska revolutionens seger"

[*Havas* var den franska telegrambyrån. Intervjun genomfördes 19 februari 1937 i Mexico. Publicerades på franska i *La Lutte ouvrière* 26 februari 1937 och på engelska i *Labour Action* 17 april 1937. Även i *The Case of Leon Trotsky*, och *The Spanish Revolution (1931-39)*. Översättning från engelska *Göran Källqvist*.]

Har jag eller har jag inte givit ”förhållningsorder” om att hjälpa den republikanska fronten att skaffa frivilliga? Jag har inte givit ”förhållningsorder” till någon. Jag brukar överhuvudtaget inte ge ”förhållningsorder”. Jag uttrycker mina *uppfattningar* i artiklar. *Bara ynkyggar, förrädare och fascistagenter kan förneka de spanska republikanska arméerna hjälp*. Det är varje revolutionärs grundläggande plikt att kämpa mot Francos, Mussolinis och Hitlers gäng.

På den spanska regeringskoalitionens vänsterflygel, och delvis i opposition, finns POUM. Detta parti är inte ”trotskistiskt”. Trots att jag med värme sympatiserar med det hjältemod som detta partis medlemmar, framförallt ungdomen, uppvisar under kampen vid fronten har jag vid flera tillfällen kritiserat dess politik. POUM har gjort misstaget att delta i ”Folk”frontens valsamarbete. Under flera månader förberedde general Franco, under täckmantel av detta samarbete, det uppror som nu hemsöker Spanien. Ett revolutionärt parti har inte rätt att, varken direkt eller indirekt, ta på sig ansvaret för en blind och brottsligt overseende politik.

Det var dess plikt att uppmana massorna att vara vaksamma. POUM-ledningens andra misstag var att gå med i den katalanska koalitionsregeringen. Man behöver inte ta på sig något ansvar för de andra partiernas felaktiga regeringspolitik för att kunna kämpa med dem hand i hand vid fronten. Man måste veta hur man politiskt ska samla massorna under den revolutionära fanan utan att för ett ögonblick försvaga den militära fronten.

Under ett inbördeskrig *dominerar politiken över strategin*, oändligt mycket mer än under ett vanligt krig. Som armébefälhavare var Robert Lee definitivt mer begåvad än Grant, men programmet att avskaffa slaveriet garanterade Grants seger. Under våra tre år av inbördeskrig var fienden oftast militärt och militärtekniskt överlägsen, men i slutändan var det bolsjevikernas program som segrade. Arbetarna visste mycket väl vad de slogs för. Under en lång period tvekade bönderna, men när de fick jämföra de två regimerna i praktiken så stödde de till slut den bolsjevikiska sidan.

I Spanien har stalinisterna, som leder kören från ovan, fört fram en formulering som också fått stöd från regeringens president Caballero: *Först militär seger, sedan sociala reformer*. Enligt min åsikt är denna formulering ödesdiger för den spanska revolutionen. Om inte de arbetande massorna, i synnerhet bönderna, i verkligheten får se de radikala skillnader som skiljer de två programmen, så kommer de att förfalla till likgiltighet. Under sådana förutsättningar kommer fascismen oundvikligen att segra, eftersom de rent militära fördelarna ligger på deras sida. *Djärva sociala reformer utgör det mäktigaste vapnet under inbördeskriget, och en grundläggande förutsättning för seger över fascismen*.

När revolutionära situationer uppstår visar sig Stalin alltid vara opportunist, och hans politik bestäms av en rädsla för att skrämja den franska borgarklassen, speciellt de ”200 familjerna” som Folkfronten förklarade krig mot för längesedan – på pappret. Stalins politik i Spanien upprepar inte så mycket Kerenskijs politik från 1917 som Ebert-Scheidemanns politik under den tyska revolutionen 1918. Hitlers seger var ett straff för Ebert-Scheidemanns politik. I Tyskland dröjde straffet 15 år. *I Spanien kan det komma inom mindre än 15 månader*.

Men skulle inte en social och politisk seger för de spanska arbetarna och bönderna leda till krig i Europa? Dessa förutsägelser har sin grund i reaktionär feghet och är i grunden felaktiga. Om fascismen segrar i Spanien, så kommer Frankrike att hamna i en svår situation som det inte kommer att kunna ta sig ur. *Francos diktatur skulle oundvikligen innebära att kriget i Europa skulle komma snabbare*, under för Frankrike de allra svåraste förhållanden. Vi behöver inte tillägga att ett nytt europeiskt krig skulle *förblöda det franska folket* och leda det till undergång, och därmed rikta ett fruktansvärt slag mot hela mänskligheten.

En seger för de spanska arbetarna och bönderna skulle däremot utan tvekan skaka om Mussolinis och Hitlers regimer. Genom sin instängda, totalitära karaktär ger de fascistiska regimerna intryck av att vara stabila och orubbliga. I själva verket kommer de att vid första bästa svårare prov att falla offer för inre utbrott. Den segerrika ryska revolutionen försvagade regeringen Hohenzollern. En segerrik spansk revolution kommer att undergräva Hitlers och Mussolinis regimer. Av enbart denna anledning kommer en seger för de spanska arbetarna och bönderna omedelbart att visa sig vara en mäktig fredsfaktor.

De verkliga spanska revolutionärernas uppgift består i att stärka och förstärka den militära fronten, krossa den sovjetiska byråkratins politiska förmynderskap, ge massorna ett djärvt socialt program, därmed garantera revolutionens seger, och just på så sätt stödja fredens sak. Detta är den enda räddningen för Europa!

[Trotsky om Spanien](#)